

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 10C/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613201826
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Trylč
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2013:2613201826.2

Rozhodnutie

Okresný súd Senica sudcom JUDr. Milanom Trylčom v právnej veci navrhovateľky: A.. C. H., K.. V., nar. X.XX.XXXX, Č. XXX, XXX XX Č., št. občan SR proti odporcovi: L.. Ľ. H., nar. XX.X.XXXX, K. XXX/X, XXX XX R., št. občan SR, o určenie vyživovacej povinnosti manžela voči manželke, takto

r o z h o d n u t i e :

Súd návrh zamieťa.

Trovy konania na súdnom poplatku z predmetu konania znáša štát.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa na Okresnom súde Senica domáhala, aby tento vydal rozhodnutie, ktorým uloží odporcovi - jej manželovi povinnosť platiť jej manželské výživné v sume 150 € mesačne s účinnosťou od 1.3.2013.

Navrhovateľka na podanom návrhu trvala.

Odporca s návrhom navrhovateľky nesúhlasil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, odporcu, ako aj správami z prešetrovania majetkových, zárobkových a bytových pomerov účastníkov konania, pripojeným spisom tunajšieho súdu 11P/19/2013 ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento stav vecí:

Z výsluchu navrhovateľky vyplýva, že táto na podanom návrhu trvá. Toho času je nezamestnaná a nemá žiadny príjem. Márne si hľadá prácu, nakoľko v regióne jej pobytu, na ktorý je viazaná kvôli dieťaťu, niet práce, ktorá by zodpovedala jej vzdelaniu a skúsenostiam. Naposledy pracovala ako riaditeľka regionálnej pobočky na R. J. O.. Pracovný pomer ukončila dohodou dňa 31.7.2012 z dôvodu, že ide o funkciu, ktorá podlieha politickej nominácii a keďže došlo k zmene vlády, bol na ňu vytváraný psychický tlak. Býva spoločne s maloletým a jej matkou v rodinnom dome, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve. Matka robí potravinové nákupy, keď niečo potrebuje maloletý kúpi mu to, financuje aj drobné opravy okolo domu a zabezpečuje chod domu ako rezanie dreva, zabezpečenie remeselníkov a podobne. Nemá vedomosť o výške jej starobného dôchodku. S odporcom nežije v spoločnej domácnosti od roku 2009. Odporca na maloletého prispieva sumou 70 €, miesto dohodnutého 100 € mesačne, výživné plnil nepravidelne, nedoplatok na výživnom nemá. Toho času prebieha na tunajšom súde návrh na určenie výživného voči maloletému.

Z výsluchu odporcu ako aj jeho písomného vyjadrenia k návrhu vyplýva, že tento nesúhlasí s návrhom v celom rozsahu. Býva v spoločnej domácnosti s matkou v trojizbovom byte. Matke prispieva na náklady spojené s chodom domácnosti sumou 180 € z toho 80 € na bývanie a 100 € na stravu. Ostatné výdaje sú na telefón benzín a drogériu. Navrhovateľka býva v dome, zostalo jej auto, ktoré si spoločne kúpili a na ktorom mu ešte dlhuje 1500 €.

Matka odporcu v čestnom prehlásení zo dňa 22.3.2013 potvrdila tvrdený rozsah spolupodielania sa odporcu na nákladoch spojených s vedením domácnosti a bývaním.

Navrhovateľka v položkovom rozpise mesačných a ročných výdavkov uviedla, že má náklady na bývanie v sume 182,83 € mesačne (elektrina, plyn, drevo, rozhlas a televízia) pevná linka + internet, mobilný operátor O2 v sume 33 € mesačne, poisťné na dieťa v sume 18 € mesačne, jej poisťné v sume 7,44 € mesačne, škôlka 30 € mesačne, strava 200 € mesačne, ošatenie obuv 100 € mesačne, hygienické a čistiace prostriedky v sume 20 € mesačne, náklady na liečbu v sume 30 € mesačne, náklady na rozvíjanie osobnosti dieťaťa v sume 20 € mesačne, návšteva kina, ZOO, výlety v sume 30 € mesačne, náklady na údržbu záhrady a opravy RD 20 € mesačne, náklady na cestovné v sume 20 € mesačne. Ročné výdavky daň z nehnuteľnosti v sume 21,39 €, poplatky za odpady v sume 55 €, poisťka na stavbu v sume 10,16 €, poisťka domácnosť v sume 22,57 €.

Z potvrdenia zamestnávateľa odporcu A., C..R., mal súd preukázané, že odporcov čistý priemerný mesačný príjem za obdobie od 3/2012 do 2/2013 je v sume 424 €.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Senica vyplýva, že navrhovateľke bola za obdobie od 8/2012 do 31.1.2013 vyplatená suma 3317,20 € titulom dávok v nezamestnanosti.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici je nepochybné, že navrhovateľka je v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 26.3.2013 založenej v súdnom spise vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11P/19/2013 o určenie výživného voči maloletému dieťaťu účastníkov konania súd zistil, že navrhovateľka je od 1.3.2013 riešená na tomto úrade preddavkovou dávkou a príspevkami v hmotnej núdzi vo výške 208,30 € mesačne. Na pojednávaní konanom dňa 24.4.2013 tunajší súd vyhlásil rozsudok, ktorým otcovi určil povinnosť prispievať na maloletého C. sumou 100 € mesačne s účinnosťou od 6.3.2013.

Podľa § 71 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 2 ods. 2, prvá veta, zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak ide o opakujúce sa plnenie na neurčitý čas, na dobu života alebo na čas dlhší ako tri roky, za cenu plnenia sa považuje trojnásobok ceny ročného plnenia, ak nie je ustanovené inak. To isté platí o cene práv, ktoré možno vykonávať opätovne.

Podľa Položky 8 písm. a/ Sadzobníka zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, z návrhu na určenie výživného medzi manželmi, príspevku na výživu rozvedeného manžela, vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými a z návrhu o ich zvýšenie 2% z ceny predmetu najmenej 16,50 eura.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci súd vyvodil ten právny záver, že návrh nie je dôvodný. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti medzi manželmi je súd povinný zisťovať, či a z akého dôvodu niektorý z manželov neplní svoju vyživovaciu povinnosť, aké sú osobné, rodinné a majetkové pomery manželov, aké sú odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Požiadavka, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň, je odôvodnená ich rovnakým postavením v právach a povinnostiach, vyplývajúcich z manželského zväzku. Neuplatňuje sa však mechanicky len odvođením z ich zárobkov. Aj v tomto prípade platí § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pre rozhodnutie súdu o výživnom medzi manželmi podľa uvedených zákonných hľadísk nestačí zistiť len osobné, rodinné a majetkové pomery manželov, vrátane ich príjmov, ale treba zistiť aj konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami. Podľa § 71 ods. 1 posledná veta Zákona o rodine súd prihliadne aj na starostlivosť o domácnosť, lebo nie je bezvýznamné, ak manželia nevedú domácnosť a neusilujú sa spoločne o zabezpečenie potrieb rodiny. So zreteľom na ust. § 19 ods. 1 Zákona o rodine súd prihliadne aj na starostlivosť o maloleté deti. Až po zistení všetkých uvedených skutočností súd môže dospieť k správneému záveru o zásade rovnakej životnej úrovne obidvoch manželov. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2). Z tohto hľadiska treba v každom jednotlivom prípade skúmať, ako sám navrhovateľ plní alebo je ochotný plniť povinnosti vyplývajúce z manželstva.

Súd v danom prípade mal preukázané, že navrhovateľka v čase podania návrhu na súd bola a je nezamestnaná, s odporcom nežije v spoločnej domácnosti od roku 2009 a osobne sa stará o maloletého C.. Jej mesačný príjem pozostáva z dávok v hmotnej núdzi, ktorých poberateľkou je od 1.3.2013 v sume 208,30 €, z prídavku na maloletého v sume 23,10 € a z výživného v sume 70 € mesačne t. j. spolu 301,40 €. Navrhovateľka žije v rodinnom dome, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve spoločne s matkou, ktorá je starobná dôchodkyňa. Navrhovateľka v položkovom rozpočte uviedla, že je mesačné výdavky sú v sume 711,27 € a ročné v sume 109,12 €. Súd mal preukázané, že navrhovateľka mesačne vynaloží na uspokojenie svojich odôvodnených hmotných potrieb cca sumu 400 € t. j. na bývanie, stravu, telefón, drogériu. Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že matka jej vypomáha tak, že okrem iného robí aj nákupy potravín. Navrhovateľka ale bližšie nešpecifikovala, či v sume 200 € je zahrnutá

strava aj pre maloletého alebo len pre ňu. Nakoľko, ak by to bol náklad len na jej stravu, súd ho s prihliadnutím na jej a odporcovce zárobkové pomery pokladá za nadštandardný. Súd medzi odôvodnené potreby navrhovateľky nezradil ani potrebu kúpy oblečenia a obuvi v sume 100 € mesačne. Súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil aj tú skutočnosť, že navrhovateľka sa osobne stará o maloletého, avšak súd má za to, že výdavky na maloletého v sume 50 € titulom nákladov na rozvíjanie osobnosti dieťaťa a návštevy kina, ZOO a výlety sú nadštandardné s poukazom na nezamestnanosť navrhovateľky a príjmovú situáciu otca. Otec aj keď nepravidelne, ale vždy platil navrhovateľke výživné na maloletého v sume 70 €. Na pojednávaní konanom dňa 24.4.2013 v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11P/19/2013 o určenie výživného voči maloletému C., bol vyhlásený rozsudok, ktorým bola otcovi určená povinnosť prispievať na výživu maloletého C. sumou 100 € mesačne s účinnosťou od 6.3.2013. Súd dospel k záveru, že od odporcu nemožno spravodlivo požadovať, aby sa spolupodielal na nákladoch navrhovateľky spojených s vlastníctvom jej domu v sume 129,12 €, keď odporca v tomto dome nebýva a tento nijakým spôsobom neužíva. V neposlednom rade súd ďalej zaoberal sa schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinného a zistil, že odporcov ročný čistý priemerný mesačný príjem je v sume 424 €. V spoločnej domácnosti býva s jeho matkou v byte, ktorého je táto vlastníčkou. Jeho mesačné náklady na bývanie a stravu predstavujú sumu 180 €, zároveň má ďalšie náklady na telefón, benzín a drogériu. Na maloletého prispieval sumou 70 € mesačne a v prípade nadobudnutia právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku zvýši sa jeho vyživovacia povinnosť o 30 € mesačne. Odporcovi teda po odpočítaní nákladov zostane cca suma 150 € respektíve 120 €. V danom prípade, napriek tomu, že príjem odporcu je vyšší ako príjem navrhovateľky, nie je možné prihliadať iba na potreby navrhovateľky, ale aj na schopnosti a možnosti odporcu vyživovaciu povinnosť voči nej plniť. V tejto súvislosti pokladá súd za potrebné zdôrazniť, že ak by odporcovi uložil povinnosť plniť navrhovateľke manželské výživné, odporcovi by tak zostal príjem, ktorý by bol na hranici možnosti regenerovať jeho pracovnú silu a tým z dlhodobého hľadiska zabezpečovať vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. Súd ustálil, že po odpočítaní nevyhnutných nákladov odporcovi nezostáva dostatok finančných prostriedkov k tomu, aby si mohol vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke plniť, ba čo viac možno skonštatovať, že životná úroveň účastníkov konania je toho času porovnateľná. Súd pri svojom rozhodovaní tiež prihliadol na dôvody, ktoré viedli odporcu k opusteniu spoločnej domácnosti založenej s navrhovateľkou ako aj k skutočnosti, že manželia už od júna 2009 nevedú spoločnú domácnosť a neusilujú sa spoločne o zabezpečenie potrieb rodiny. Súd má ďalej za to, že v istej miere zapríčiňuje si nezamestnanosť navrhovateľka aj sama a to tým, že pri výbere svojho zamestnania obmedzuje sa regiónom jej pobytu dôvodiac starostlivosťou o dieťa. Maloletý C. navštevuje materskú škôlku a je vo veku, kedy už nevyžaduje celodennú starostlivosť a navyiac sama navrhovateľka uviedla, že jej matka je starobná dôchodkyňa, takže z pohľadu súdu nič nebráni navrhovateľke nájsť si prácu aj mimo regiónu zodpovedajúcu jej vzdelaniu a praktickým skúsenostiam. Súd tiež nemal preukázané, žeby maloletého zdravotný stav bol do takej miery zhoršený, žeby sa navrhovateľka musela pri výbere zamestnania limitovať regiónom a teda je zrejmé, že tieto jej kritéria majú len subjektívny charakter bez racionálneho základu. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Zároveň súd vyslovil, že trovy konania na súdnom poplatku z predmetu konania znáša štát, pretože navrhovateľka bola od platenia súdneho poplatku za návrh oslobodená podľa § 4 ods. 2 písm. e/ zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení a odporca bol v spore úspešný.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko však úspešnému odporcovi trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať

označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.